

FORB / NORFORB – Bản Tiếng Việt

2

Nội dung Tự do Tôn giáo hay Tín ngưỡng : quyền được có hay thay đổi tôn giáo hay tín ngưỡng của bạn

Khuôn khổ chủ yếu thứ nhất của tự do tôn giáo hay tín ngưỡng là quyền được tự do có, theo, gìn giữ, thay đổi hay rời bỏ tôn giáo hay tín ngưỡng của bạn. Đây là đức tin riêng của bạn, được biết như khuôn khổ nội tâm của tự do tôn giáo hay tín ngưỡng. Quyền được có hay thay đổi tôn giáo hay tín ngưỡng của bạn là quyền tuyệt đối, tức chiếu theo luật quốc tế, quyền này chẳng bao giờ bị giới hạn. Dù bạn theo Thiên Chúa giáo, Hồi giáo, Bahai, Yezidi hay vô thần, dù bạn cư ngụ ở Singapore, Sweden hay Sudan, trong thời bình hay thời chiến, bất kể vị lãnh đạo tôn giáo hay chính trị chi thị - bạn hay bất cứ ai đều có quyền gìn giữ và yêu kính tín ngưỡng, thay đổi tín ngưỡng, hoặc không có đức tin.

Đương nhiên có nhiều người bị tước quyền tuyệt đối này, bị các chính quyền, gia đình hay các nhóm người trong cộng đồng trừng phạt hay tấn công vì lý do tôn giáo hay tín ngưỡng.

Một số chính quyền ngăn cấm những tôn giáo hay tín ngưỡng đặc biệt. Pháp luân công là hình thái tín ngưỡng và thực hành theo Phật giáo bị cấm đoán ở Trung quốc. Tín đồ Pháp luân công bị giam cầm, tra tấn, lao động khổ sai và cải tạo nhằm cưỡng bức họ bỏ đạo.

Tại Eritrea chỉ có 4 tôn giáo được chính quyền công nhận, những ai thuộc các tôn giáo không được thừa nhận, như Cơ đốc giáo và Nhân chứng Giê-hô-va, bị trừng phạt nặng nề theo nhiều cách.

Một ví dụ thường thấy hơn về việc xâm phạm quyền theo tôn giáo hay tín ngưỡng là tội phạm vì thù ghét, nạn nhân bị bạo hành vì họ theo một tôn giáo hay tín ngưỡng. Họ bị tấn công vì họ có một tôn giáo hay tín ngưỡng nào đó. Tại Pháp, tội phạm vì thù ghét như tấn công, sách nhiễu hay cố tình phá hoại tài sản đối với người Hồi giáo tăng lên 250% năm 2015, với 336 vụ ghi được. Mức độ tội phạm vì thù ghét đối với cộng đồng Do Thái vẫn giữ cao với 715 vụ được báo cáo.

Trong một số vùng nông thôn Mexico, các tín đồ Tin lành Thiên Chúa giáo là đối tượng bị bạo hành hay trục xuất khỏi đất đai vì lãnh đạo cộng đồng muốn bảo tồn truyền thống và Gia tô Thiên Chúa giáo.

Trong nhiều quốc gia, bản sắc tôn giáo, bản sắc quốc gia và bản sắc nhà nước gắn chặt lấy nhau. Trong hoàn cảnh ấy, các tôn giáo thiểu số và dân chúng

cởi bỏ tôn giáo của số đông, kể cả những kẻ vô thần, bị xem như phản bội quốc gia, hay đe dọa an ninh quốc gia.

Quyền tuyệt đối chối bỏ một tôn giáo hay tín ngưỡng thường bị xem thường.

Indonesia có luật bảo vệ tự do tôn giáo. Dù vậy các luật này chỉ bảo vệ người dân theo một số tôn giáo như : Hồi giáo, Gia tô giáo và Tin Lành Thiên chúa giáo, Phật giáo, Khổng giáo và Ấn giáo. Vô thần không được bảo vệ. Vào tuổi 30,

Alex Aan, gốc Hồi giáo, đã bị kết án 2 năm rưỡi tù giam với số tiền phạt \$11,000 Mỹ kim vì đã viết “Thượng đế không hiện hữu” và mở một trang vô thần trên Facebook.

Aan bị kết tội gieo rắc thông tin gây hận thù và thù địch tôn giáo, lan truyền trên mạng Internet thông điệp lăng mạ và kêu gọi người khác theo chủ nghĩa vô thần. Aan đã bị đám đông giận dữ đánh đập và cộng đồng khai trừ, dù đã công khai viết lời xin lỗi trên trang Facebook của mình.

Tại Iran những người Hồi giáo cải đạo theo Thiên Chúa giáo phải đối diện với sự trừng phạt nặng nề, đặc biệt nếu họ hành lễ tại các nhà thờ tại gia không được thừa nhận. Tháng 7 năm 2017, bốn người cải đạo bị kết án 10 năm tù vì tội “hoạt động chống an ninh quốc gia”.

Ba người trong số họ đã từng bị kết án đánh 80 roi vì uống rượu lễ, vì chính quyền vẫn xem họ theo Hồi giáo, và uống rượu là phi pháp đối với người Hồi giáo.

Các nhà lãnh đạo chính trị và tôn giáo thường giải thích kinh thánh hay luật tôn giáo truyền thống theo cách của riêng họ để biện minh cho sự ngăn cấm và trừng phạt kẻ rời bỏ tôn giáo quốc gia, hoặc theo một số giáo phái. Trừng phạt bao gồm cả án tử hình, cầm tù, mất việc hay huỷ bỏ cưới hỏi và mất quyền chăm sóc con cái. Ở một số quốc gia đại đa số theo Hồi giáo kể cả Saudi Arabia và Pakistan đã có những giới hạn pháp lý tương tự về quyền bỏ đạo Hồi giáo. Tuy nhiên, đây không phải là chuyện không thể tránh được. Ví dụ, ở Sierra Leone có khoảng 70% dân số theo Hồi giáo, 20% theo Thiên Chúa giáo. Tất cả sống công khai, tôn giáo không bị chính trị hoá và sự cải đạo từ hai phía là chuyện bình thường.

Những vấn đề này không giới hạn trong các quốc gia mà đại đa số theo Hồi giáo. Trong một số nơi ở Cộng hoà Trung Phi, lực lượng dân quân tự gọi là Chống Balaka lấy việc hãm dọa giết để ép buộc các thành viên Hồi giáo thiêu hu số trở thành Thiên Chúa giáo. Một vài tiểu bang ở Ấn Độ có điều luật giới hạn quyền thay đổi tôn giáo, ví dụ, đòi hỏi những ai muốn cải đạo phải xin phép cơ quan chính quyền.

Không riêng chính quyền mới vi phạm các quyền. Tại Ấn Độ đã có những sự bộc phát bạo động do các nhóm Hindu theo chủ nghĩa dân tộc tấn công các cộng đồng Thiên Chúa giáo và Hồi giáo, có khi bắt cải đạo dưới sự đe dọa bạo động. Trong một vài trường hợp, dân chúng bị cưỡng bức rời nơi cư trú, bó buộc phải cải đạo mới cho phép trở lại nhà cũ.

Không riêng các tín đồ mới phải đối diện những vấn nạn. Những ai phê bình ý kiến tôn giáo, hay mối liên hệ giữa tôn giáo và nhà nước, đều có thể gặp hiểm nguy lớn. Những năm gần đây, một số bloggers ở Bangladesh phê phán ý kiến và thực hành tôn giáo hay nhà nước đã bị những nhóm người cực đoan thẩm sát. Buồn thay, chính quyền Bangladesh tìm cách chặn đứng các nhóm cực đoan bạo hành nhưng không thành công. Một số chính quyền đã không kết án các cuộc tấn công những ai phê phán ý kiến tôn giáo. Sự im lặng này gửi ta thông điệp bạo hành được hợp lý hoá và chấp nhận.

Tự do thay đổi tôn giáo hay tín ngưỡng gây tranh luận rất lớn trên mặt quốc tế. Thực tế, mỗi lần các quốc gia thành viên LHQ thông qua một công ước hay tuyên ngôn mới, thì quyền thay đổi tôn giáo chỉ được phát biểu khá dè dặt. Tuy nhiên, dù ngôn ngữ không mấy nhấn mạnh, nhưng Hội đồng Nhân quyền LHQ, với trách vụ cố vấn cho các quốc gia biết cách giải thích Công ước về các quyền Dân sự và Chính trị, đã khẳng định rằng tự do “có hay theo” một tôn giáo hay tín ngưỡng bắt buộc phải được phép tự do chọn lựa một tôn giáo hay tín ngưỡng, kể cả quyền thay đổi tôn giáo hay tín ngưỡng đang theo với một tôn giáo khác, hoặc theo những quan điểm vô thần, cũng như quyền giữ lại một tôn giáo hay tín ngưỡng”.

Nói tóm, quyền theo hay thay đổi tôn giáo hay tín ngưỡng của bạn là tuyệt đối. Nó không bị giới hạn dưới bất cứ hoàn cảnh nào. Tuy nhiên, một số chính quyền giới hạn quyền này và có nhiều trường hợp các gia đình hay nhóm người trong xã hội trừng phạt người theo nhiều cách, chỉ vì họ theo hay thay đổi tôn giáo hay tín ngưỡng.

Bạn có thể tìm nhiều thông tin về quyền theo hay thay đổi tôn giáo hay tín ngưỡng và các văn kiện nhân quyền liên quan, trong các tài liệu huấn luyện trên trang Web.

Bản quyền: SMC 2018